అక్కయ్య

యర్రంశెట్టి శాయి

ఆడదానికి అసలు అన్యాయం జరగకూడదు. జరిగిన తరవాత ఇక ఎన్ని సార్లు అయినా ఒకటే. జీవితంలో ఆశాకిరణ మంటూ ఉండదు. చచ్చి పోవాలని ఉంటుంది. చచ్చి పోతుంది. ఇలా అన్యాయం జరిగిన ఆడవాళ్ళు ఎందరో వచ్చిపోతూనే ఉంటారు. ఆడదానికి అన్యాయం జరుగుతూనే ఉంటుంది.

అక్కయ్య! ఛీ! అసలు దాన్ని అలా పిలవాలంటేనే అసహ్యంగా ఉంది! తనకే కాదు: అమ్మకి, నాన్నకి, బంధువులకి అందరికి అదంటే అసహ్యం! దాని వేషాలూ, చేష్టలూ. . . ఛ ఛ! అసలు దానితో మాట్లాడాలంటేనే ఒళ్ళు కంపరమెత్తుతూంది! కానీ తప్పదు. ఇంట్లో అందరూ దాని సంపాదనమీద ఆధారపడ్డారు. దాని జీతంపైన బతుకుతున్నారు. ఆ జీతంలోంచే తను బట్టలు కొనుక్కుంటూంది. స్కూలు ఫీజు కడుతూంది. అందుచేత అది చేసే పనులకి వ్యతిరేకత తెలియపరచలేదు. తన అయిష్టతని తెలియజేయడానికికూడా వీల్లేదు. తెలియజేస్తే తనకు జరిగేదేమిటోకూడా బాగా తెలుసు. అనుభవంకూడా ఉంది.

"నేను చేసే పనులు నచ్చకపోతే ఇంట్లోంచి పొండి!" అనేసిందోసారి. అంత లెక్కచేయని స్వభావం దానిది.

అక్కయ్య పూర్వం ఇలా ఉండేది కాదు. ఉద్యోగంలో చేరకముందు అసలు మాట్లాడేది కాదు. తగని సిగ్గు. నాన్నగారి కోసం ఎవరన్నా వచ్చినా వాళ్లకు కాఫీ కూడా ఇచ్చేది కాదు. వాళ్ళు వెళ్లిపోయే వరకు గదిలోంచి బయటకు వచ్చేది కాదు. అది ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి. పరీక్షలు వ్రాస్తూండగా పక్షవాతం వచ్చి నాన్న ఉద్యోగం పోయింది. కంపెనీవా ళ్లిచ్చి డబ్బు సంవత్సరంలోనే ఖర్చు అం పోయింది. అప్పుడే అక్కయ్యకి పె చెయ్యాలని నాన్న ఎంతో ప్రయత్న చేశారు. కానీ, సరిఅయిన సంబంధ ఒక్కటికూడా కుదరలేదు. విసిగి వేసా పోయా రాయన. అప్పటినుంచీ కవబడి ఉద్యోగానికల్లా అప్లై చేయించడ మొదలెట్టారు. రెండేళ్ల తరవా కో-ఆపరేటివ్ బాంకిలో ఉద్యోగ దొరికింది.

ఉద్యోగంలో చేరిన చాలా రోజు ఆమెలో ఏ మార్పూ లేదు. త వంచుకుని బాంకికి వెళ్లి, అం దయాగ

చిత్రం— ఎస్. టి. రామాచారి (నరసారావుపేట)

పట్నంలో ఉన్న పెద్ద భవంతిలో ఇద్దరు దొంగలు పడి, ఇంటి యజమాని కాళ్ళు, చేతులు కట్టి ఒక మూల పడవేశారు. ఇనపపెట్టెలో ఉన్న కరెన్సీనోట్లు అన్నీ భద్రంగా మూటకట్టి ఎత్తుకు పోతున్నారు.

ఇంటి యజమాని ఎలాగో ధైర్యం చేసుకుని ఏదో నసిగాడు.

దొంగలలో ఒకడు— "ఏమిటి?" అని గద్దించాడు.

"నోట్లు పోతే నాకు బాధ లేదు. ప్రాణంతో విడిచిపెట్టారు. అంతేచాలు. కాని. . ." అని ఆగాడు యజమాని.

"ఊఁ చెప్పు" అన్నాడు దొంగ.

"ఆ నోట్లు ఎక్కడివో మాత్రం ఎవరికీ చెప్పకండి, బాబూ, మీకు పుణ్యం ఉంటుంది. అవి దొంగనోట్లు!" అన్నా డాయన.

ఇచ్చాడు. "తీసుకోండి!" కాంతారావు నవ్వుతూ అన్నాడు.

వద్దందా మనుకున్నా ఏమీ మాట్లాడలేకపోయింది జయ. కప్పు తీసుకుని కాఫీ తాగింది.

వారం రోజుల్లోనే పని సొంతం చేసుకొన్నది జయ. ఈ వారం రోజుల్లోనూ కాంతారావుతో సన్నిహితంగా మెలగడంచేత అతనంటే ఓ సదభిప్రాయం కలిగింది జయకి. ఎందుచేతనో గానీ అతను అందరిలాంటి వాడు కాదనిపించింది. అదీకాక ఆ ఆఫీసులో ఓ విచిత్రమైన వాతావరణం అలుముకొని ఉన్నది. మిగతా ఆఫీసుల్లోలా మాట్లాడుకోవడం. . . నవ్వుకోవడం. . . అటూ ఇటూ తిరగడం—ఇలాంటివి లేవు. చాలావరకు ఒకరి కొకరు సంబంధం లేనట్టుగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. పక్క సెక్షన్‌లో నలుగురుఆడపిల్లలు ఇంటిపేర్లు వడవగా ఏనాడూ చూడలేదు జయ. ఇంటర్వెల్‌లో మాత్రం టాయిలెట్ రూమ్ దగ్గిర వాళ్ళ నలుగురినీ కలుసుకొంటూ ఉండేది జయ.

కాంతారావు సరదా మనిషి. ఎప్పుడూ ఏదో మాట్లాడుతూ ఉంటాడు. జయకి అతని మాటలు వింటూంటే నవ్వు వస్తుంది. ఆఫీసులో ఉన్న మిగిలిన జవాన్ని గురించి కామెంట్లు ఇస్తూంటాడు.

మొదటి రోజునే అన్నా డతను :

"నాకు పని నేర్పుతున్నందుకు మీరు నాకు [illegible] ఇవ్వవలసి ఉంటుంది."

జయ ఏమీ మాట్లాడలేదు. నవ్వి ఊరుకొంది.

మొదటి జీతం తీసుకొంటున్న రోజు మళ్ళీ అడిగాడు:

"పార్టీ ఇస్తున్నా రనుకొంటా మీరు..."

"తప్పకుండా!" అంది జయ నవ్వుతూ.

సాయంత్రం అయిదు అవుతుండగా అన్నా డతను:

"చూడండి, జయా! మీరు డీలక్స్ హోటల్లో ఎయిర్‌కండిషన్డ్ గదిలో కూర్చొని ఉండండి. నేను వెనక వస్తాను. ఇద్దరం కలిసి వెళ్ళడం అంత బావుండదు. మన ఆఫీసులో అసలే ఏడుపుగొట్లు వక్కు లెక్కువ . . ."

హోటల్లో అతనే ఏవేవో స్వీట్స్, హాట్స్ ఆర్డ రిచ్చాడు. అత నేవేవో మాట్లాడుతూంటే ఇద్దరూ తినడం ముగించారు.

అతను మాట్లాడుతూంటే ఎన్ని రోజులయినా వినాలనిపిస్తూంది జయకు. 'అతని హృదయం చాలా మంచిది. అతని మాటల్లో కల్మషం లేదు. తనకి ఇంకా వివాహం కాలేదనీ, ఇప్పట్లో చేసుకోడం ఇష్టంలేదనీ, కానీ తల్లీ తండ్రీ పోరుతూ ఉత్తరాల దాడి చేస్తున్నారనీ చెప్పాడు.'

తిరిగి వచ్చేస్తూంటే, "నాకో ఇల్లు కావాలి! చూడగలరా?" అంది.

"ఎందుకూ? ఇప్పు డున్న ఇల్లు బాగా లేదా?" అడిగాడు.

"ఉహూఁ! ఇంకో ఇల్లు కావాలి! కారణాలు తరవాత మీకు చెబుతాను."

"సరే! వెదికి మీకు ఆఫీసులో చెబుతాను" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

'చాలా మంచి మనిషి' అనుకొంది జయ.

ఇంటికి వెళ్ళేసరికి అక్కయ్య అక్కడే కూర్చుని ఉంది.

"ఇవాళ అది ఆఫీసుకి వెళ్ళలేదు" అంది అమ్మ రహస్యంగా.

"పోన్లే!" అంది జయ మన కెందు కన్న రీతిలో.

ఆ రాత్రి తనకు ఆకలి లేదని ముసుగుతన్ని పడుకొంది లలిత.

నాలుగు రోజుల తరవాత జయకి కాంతారావు చెప్పాడు:

"ఓ ఇల్లు చూశాను. బావుంటే దిగచ్చు. ఓ సారి చూడండి మీరు."

"రేపు వెళదాం లెండి" అంది జయ.

"ఓ యస్. అలాగే. అన్నట్టు, రేపు నా పుట్టినరోజు. ఎవ్వరినీ పిలవడం లేదు. నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్ మీ రొక్కరే! అందుచేత మీరు తప్పకుండా రావాలి."

"అలాగే!" అంది జయ నవ్వుతూ.

ఆ రాత్రి జయ చాలాసేపు కాంతారావుని గురించి ఆలోచించింది. 'అతనూ, తనూ ఒకరి నొకరు బాగా అర్థం చేసుకొన్నారు. ఇద్దరి మధ్యా ఎంతో సన్నిహితత్వం ఉంది. హృదయాంతరాళాలలో తనూ అతన్ని ప్రేమిస్తూంది. అతనుకూడా తనంటే చాలా ప్రేమగా ఉంటున్నాడు. ఇద్దరూ వివాహం చేసుకొంటే?. . .' కొద్దిగా సిగ్గు కలిగింది. 'కాంతారావు నడగాలి. అతను ఒప్పుకొంటే అంతకంటే తనకేం కావాలి!'

మరునాడు ఆఫీసుకి వెళుతూంటే అమ్మ అంది:

"అక్కయ్య ఆఫీసుకి వెళ్ళడంలేదే, ఎందుకనో ఏమో?"

"నువ్వేమీ అడగకు. తిక్కదానిలా మాట్లాడుతుం దది" అంది జయ.

ఆ సాయంత్రం కాంతారావుతో గది చూడ్డానికి వెళ్ళింది. రెండు గదులు, కిచెన్, బాత్‌రూమ్. చాలా బావుంది ఇల్లు. అద్దెకూడా తక్కువే!

"ఇక్కడికి నా గది చాలా దగ్గిర. పదండి" అన్నాడు.

ఇద్దరూ అక్కడికి నడిచారు. అది పెద్ద గది. ఓ మూల స్ప్రింగ్ మంచం, టేబులు, నాలుగు కుర్చీలు, రేడియో ఫాను...గది అంతా నీట్‌గా సర్ది ఉంది.

"గది చాలా నీట్‌గా ఉందే!" అన్నది కుర్చీలో కూర్చుని.

"నా హాబీల్లో అదొకటి!' నవ్వాడు.

గది ఎదురుగా భూతంలా పెద్ద రావిచెట్టు గుబురుగా ఉండి గదిలో

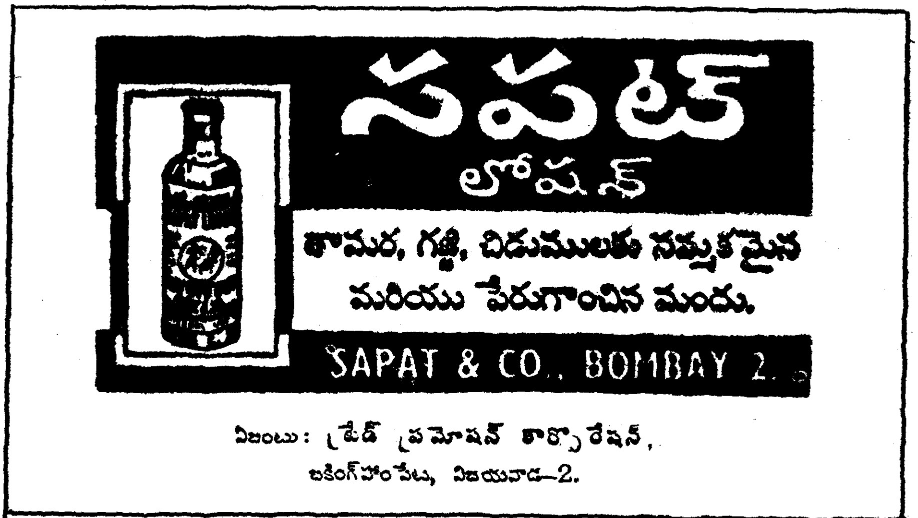

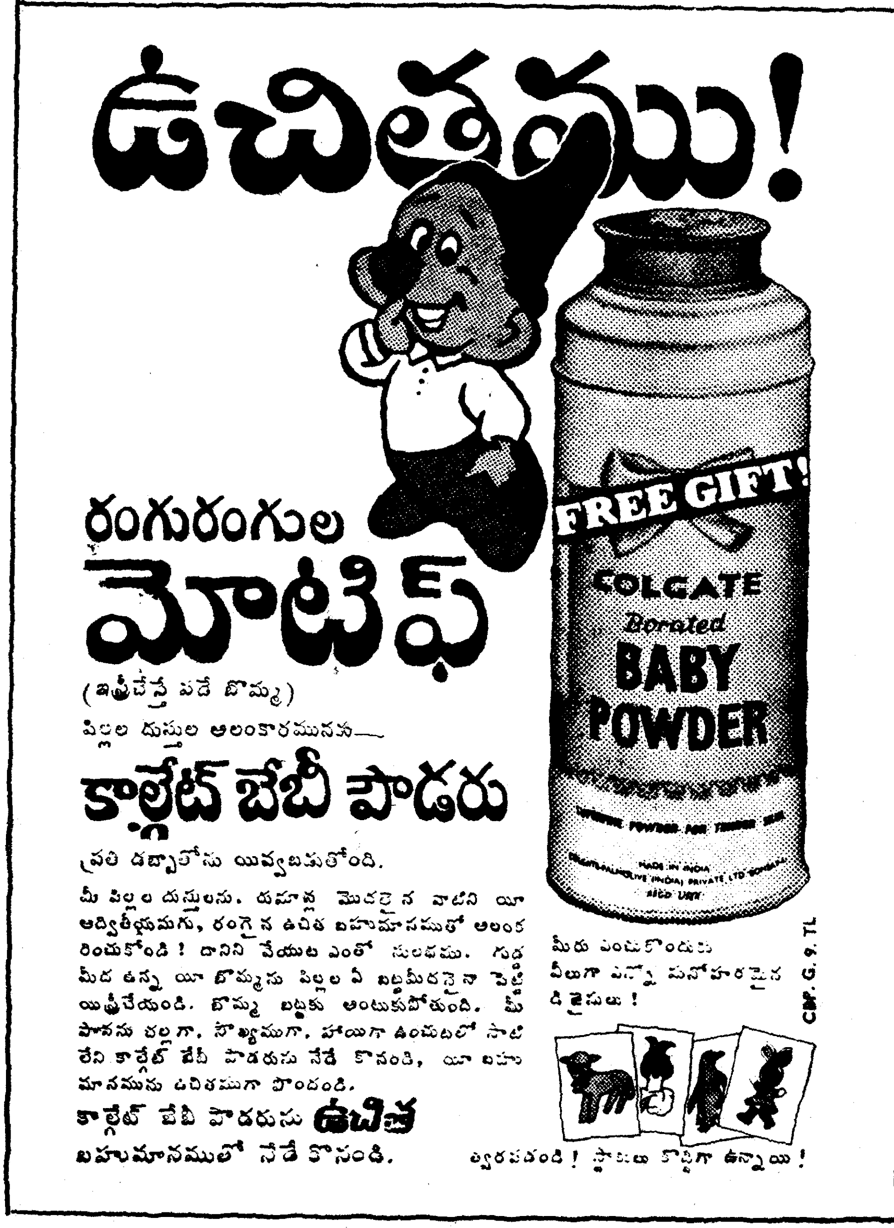

వెలుతురు చొరనీయడం లేదు. ఎందుకనో ఆ చెట్లని చూస్తే భయం కలిగింది జయకి.

ఎలెక్ట్రిక్ స్టౌమీద కాఫీ తయారు చేశా డతను.

స్వీట్స్, బిస్కట్స్ ఆమె ముందు ఉంచాడు. ఇద్దరూ అవి తిని, కాఫీ తాగారు.

టేబిల్‌పైన ఉన్న ఓ పుస్తకం ఆమె చేతికి ఇచ్చాడు.

"అప్పుడప్పుడు కాలక్షేపానికి చిత్రాలు గీస్తూంటాను."

ఒక్కొక్క పేజీ చూడసాగిం దామె. మధ్యలో ఓ చిత్రం చూసి చాలా సిగ్గు పడిపోయింది. స్త్రీ పురుషులు గట్టి కౌగిలిలో తన్మయత్వంలో ఉన్నారు.

"ఎలా ఉం దిది!" అడిగాడు.

"బావుంది."తడబడుతూ అన్న దామె.

అతను నవ్వాడు.

"ఇక వెళతాను." లేచి నించుంది.

"అప్పుడే ఏం తొందర?" ఆమెకి దగ్గిరగా వచ్చాడు.

"అమ్మ ఎదురుచూస్తూ ఉంటుంది."

హఠాత్తుగా ఆమెని దగ్గిరగా లాక్కున్నాడు.

"మిమ్మల్నో సంగతి అడగనా?"

ఆమెకి అతని స్పర్శ ఏదో చక్కిలి గింతలు పెట్టినట్టుంది.

"ఏమి టది?" అడిగింది.

"కోప్పడరుగా?"

జయ ఏమీ మాట్లాడలేదు. అతని కౌగిలినుండి తప్పించుకోడానికి ప్రయత్నం చేసింది.

"నాకు మీరు కావాలి. మనం పెళ్లి చేసుకుందాం. ఇన్నేళ్ల నుంచి నీ అంత అందమయిన అమ్మాయి కోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను."

జయ కళ్లలో వెలుగు కనిపించిం దతనికి. సిగ్గులో అతని హృదయంలో మొహం దాచుకుంది. ఆ రాత్రి ఆమె ఇంటికి వచ్చేసరికి రాత్రి ఎనిమి దయి పోయింది.

"ఇంతసేపయిందేం?" అడిగింది అమ్మ.

"ఆఫీసులో పార్టీ జరిగింది." తడబడుతూ చెప్పింది.

ఆ రాత్రి నిద్ర పట్టలేదు. కిటికీ లోంచి వెన్నెల్ని చూస్తూంది. అక్కయ్య కూడా మొదటిసారి ఇలాగే అబద్ధం చెప్పింది. అక్కయ్యని అనుకొని ఇప్పుడు తను మాత్రం ఏం చేసింది? తనని కాంతారావుకి అర్పించుకొంది. కానీ, కాంతారావు అలాటివాడు కాదు. మోసం చేసే స్వభావం కా దతనిది. తప్పకుండా తనని పెళ్లి చేసుకొంటాడు.

"మనం వేరే ఇంట్లోకి వెళదాం, అమ్మా" అంది పొద్దున.

"అలాగే. . . నీ ఇష్టం. . ." అంది తల్లి.

అక్కయ్య అక్కడే ఉంది. ఏమీ మాట్లాడలేదు. చక్కగా అలంకరించుకొని ఉంది. ఆఫీసుకి వెళ్ళడం మానేసి వారం దాటిపోయింది. 'మళ్ళీ ఈవేళ వెళుతుందేమో!' అనుకొన్నది జయ.

లలిత లేచి బయటికి వెళ్ళిపోయింది. టేబిల్‌పైన గాలికి రెపరెప కొట్టుకొంటున్న లలిత డైరీ జయకి కనబడింది. మెల్లగా తీసి చూపింది జయ.

జనవరి 3.

ఉద్యోగంలో చేరి ఇవాల్టికి నెల రోజులు. నారాయణ చాలా మంచివాడు. అతన్ని మనఃస్ఫూర్తిగా ప్రేమించాను. అతనూ నన్ను ప్రేమించాడు. వివాహం చేసుకొందా మన్నాడు. సినిమాకి వెళ్దాం అని ప్రాణం తీస్తున్నాడు. అమ్మ తిడుతుందని భయంగా ఉంది. . .

జనవరి 11.

నారాయణని ఇంటికి రమ్మన్నాను. అతను వచ్చాడు. నాన్నకి పరిచయం చేశాను. నాన్నకి ఎలా చెప్పాలో తెలీడం లేదు.

జనవరి 20.

నారాయణ బలవంతంపైన సినిమాకి వెళ్ళాను. మధ్యలో నా బుజంచుట్టూ చెయ్యి వేశా డతను. అతని కౌగిలిలో ఉండిపోవా లనిపించింది. కానీ ఆడదానికి శీలం ముఖ్యం. జాగ్రత్తగా ఉండాలి. . .

ఫిబ్రవరి 4.

నారాయణతో బీచికి వెళ్ళాను. వెన్నెల్లో ఇద్దరం మైమరిచాము. త్వరలో పెళ్ళి చేసుకుందా మన్నాడు. రాత్రి పదకొండు దాటింది. అమ్మ కోప్పడింది. తిరగబడి సమాధానం [illegible]. అవును, వాళ్ళు నాకు వివాహం [illegible]. నేను ప్రయత్నిస్తుంటే [illegible] రావాలి?

[illegible] 12.

"రాత్రి అంతా నారాయణ ఇంట్లోనే [illegible]. అతను నా కాబోయే భర్త. [illegible] లేకపోతే నాకు జీవితమే లేదు. [illegible] చెల్లాయి నాతో మాట్లాడ్డం [illegible]. మా కోసం వచ్చి ఉద్యోగం [illegible]? నా కేం ఫర్వాలేదు."

[illegible] 27.

[illegible] సర్వనాశనం [illegible]. నారాయణ [illegible] నన్ను పెళ్ళాడడానికి [illegible] లేదు. అదీకాక [illegible] ఓవేళ [illegible] కెవ్వరికీ పెళ్ళిళ్ళు కావట. [illegible]! [illegible]దంతా నటన! మొహం వాచేటట్టు తిట్టాను. నా ఉసురు ఊరికే పోదు. వాళ్ళ చెల్లెళ్ళ బ్రతుకుకూడా నా లాగే కావాలి! సముద్రం ఒడ్డున ఒంటరిగా కూర్చుని ఘోరున ఏడ్చాను. ఇంట్లో నా మొహం ఎలా చూపగలను? ఆత్మ హత్యే శరణ్యంలా అనిపిస్తూంది."

మార్చి 4.

"రాత్రి నూతిలో దూకి చనిపోదామని రెండుసార్లు ప్రయత్నించాను. కానీ ఆఖరిలో అమ్మ, నాన్న, చెల్లాయిల భవిష్యత్తు తలుచుకొని మానివేయవలిసి వచ్చింది. నేను లేకపోతే వాళ్ళు ఏమయిపోతారు?"

ఏప్రిల్ 20.

"ఆఫీసునుండి వస్తూంటే వి. రమణ కనిపించాడు. కారాపి పలకరించాడు. హైస్కూల్లో నాతోపాటు చదివాడు. బలవంతంమీద కారులో ఓ హోటల్‌కి తీసుకువెళ్ళాడు. నారాయణని గురించి అంతా తెలిసిందిట. తనకి నా మీద జాలి కలిగిందిట. వెతుక్కుంటూ వచ్చాడట. తనకి భార్య చచ్చిపోయిందిట. అభ్యంతరం లేకపోతే వివాహం చేసుకుంటాడట. ఆలోచించి చెప్పమన్నాడు. ఏమీ అర్థం కాలేదు. రమణలో నిజంగా అంత త్యాగం ఉందా? అగమ్యగోచరంగా ఉంది. . ."

మే 1.

"రమణ రోజూ కలుస్తున్నాడు. వివాహం గురించి తొందర చేస్తున్నాడు. నేనే ఏ సంగతీ నిర్ణయించుకోలేకపోతున్నాను. అతనితో తిరుగుతున్నానని చెల్లాయి తిట్టింది. 'క్షమించు, చెల్లాయీ! నే నున్న పరిస్థితిలో నాకో స్నేహితుడు కావాలి.'"

మే 20.

"రమణకూడా నన్ను అన్యాయం చేశాడు. కనబడినా చూడకుండా వెళ్ళుతున్నాడు. ఆడదాని కసలు అన్యాయం జరగకూడదు. జరిగిన తరవాత ఇక ఎన్నిసార్లయినా ఒకటే! జీవితంపైన నా కే ఆశా లేదు. చచ్చిపోవాలని ఉంది."

జూన్ 2.

"చెల్లాయికి ఉద్యోగం దొరికింది. సంతోషం కలిగింది. ఇప్పుడు నేను చస్తే ఏడ్చేవాళ్ళుండరు. ఈ రోజు కోసమే ఇన్నాళ్ళు ఎదురుచూశాను. ఇక ఆఫీసుకి వెళ్ళను. దేవుడా! నా నీడ మాత్రం చెల్లాయిపైన పడనీకు. . ."

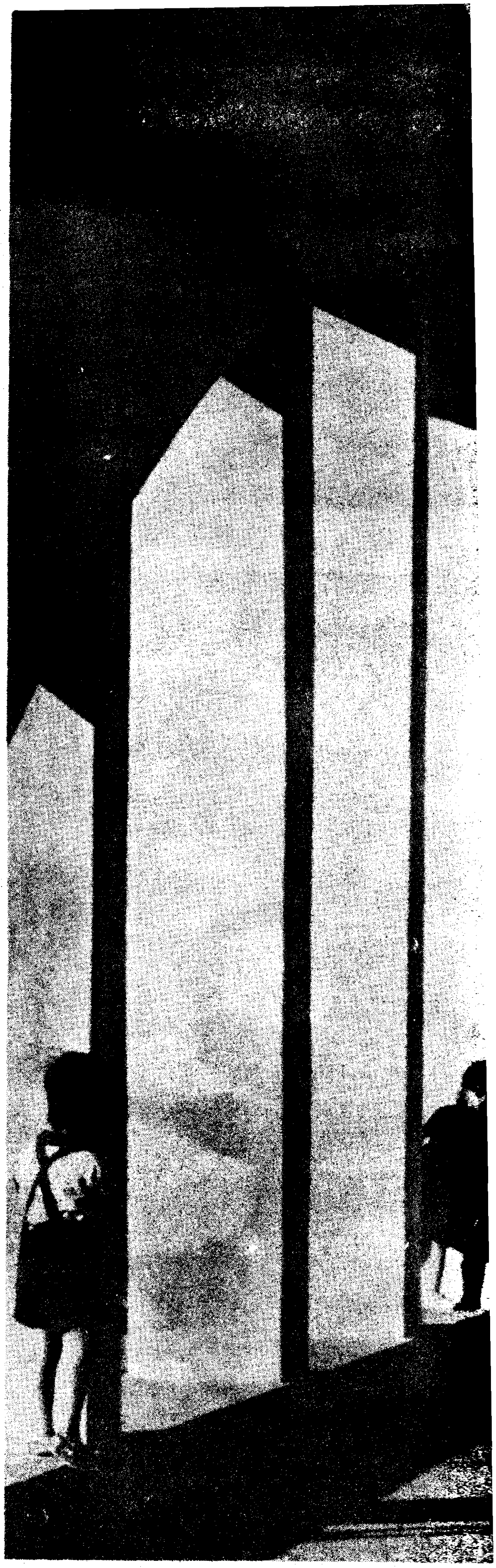

దాగుడుమూతలు
ఫోటో—పి. గురుమూర్తి
(మద్రాసు-10)

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడన్సాతో
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!
DOL-327 TEL

పం.డి.త.డి.గోపాలాచార్యులవారి
అరుణ
స్త్రీల
ఆరోగ్య సౌభాగ్యానికి
1898 నుండి ప్రసిద్ధిగాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
100-జి.ఎన్.రోడ్-మదరాసు-17-

పురుషుల అవసరాలు తీరుటకు
ఒకాసా

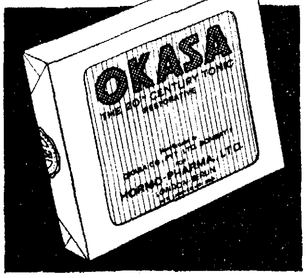

ఒకాసా పురుషులు సఫలజీవితమును జీవించుటకు శక్తిని యిస్తుంది. అకాలంగ వయస్సు చెల్లడం అరికట్టి, ఆరోగ్యమును మెఱుగు, అన్నిటికంటె ముఖ్యంగ, యౌవన వీర్యమును, సత్తువను తిరిగి యిస్తుంది. లక్షలాది ప్రజలు ప్రపంచమంతటా ఒకాసా, అధునిక టానిక్ - రెస్టోరెటివ్ బిళ్ళలు ఉపయోగిస్తున్నారు. ఒకాసా, పురుషులకు, స్త్రీలకు వేఱువేఱుగా లభిస్తాయి.

ఒకాసా - హార్మో - ఫార్మా.లి. లండన్ - బెర్లిన్ ఉత్పత్తి

కెమిస్టులందరివద్ద, దొరుకుతాయి: లేక మాకు వ్రాయండి:

OKASA CO. PVT. LTD. P. O. BOX 396, BOMBAY-1.

CU-347

11-3-70

జయ కళ్ళలో నీరు గిర్రున తిరిగింది. అక్కయ్య అసలు కథ ఇదా? అక్కయ్య మొదటిసారిగా నారాయణని గురించి డైరీలో రాసినట్టే తనూ కాంతారావుని గురించి డైరీలో రాసింది. కాంతారావూ నారాయణలాటివాడేనా? తనకి అన్యాయం చేస్తాడా? చేస్తే... తన గతీ అక్కయ్యలానే అవుతుంది కదా! అలా జరగకూడదు. వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది జయ.

జయ ఆఫీసుకి వెళ్ళతూండగా లలిత రిక్షాలో వచ్చేసింది.

'పాపం, అక్కయ్య!' చాలా బాధగా ఉంది ఇప్పుడు దాన్ని చూస్తుంటే. అలాంటిదాన్ని ఒంటరిగా వదిలి మరో ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోవాలనుకుంది తను. అది ఇలాంటి పరిస్థితిలో తప్పక ఆత్మహత్య చేసుకొంటుంది. ఊహుఁ! అదింక ఉద్యోగం చెయ్యవలిసిన పని లేదు. ఇంట్లో పడిఉంటే చాలు!

కాంతారావు సీట్లో కనిపించలేదు. ఎందుచేతనో గుండె ఝల్లుమంది. నారాయణ ఆమె కళ్ళముందు మెదిలాడు. హెడ్ క్లర్క్ దగ్గిరికి వెళ్ళి అడిగింది.

"పది రోజులు సెలవు తీసుకున్నాడమ్మా. భార్యని తీసుకురావడానికి వెళ్ళాడు. అదృష్టవంతుడులే! అతని భార్య సంవత్సరానికి ఆర్నెల్లు పుట్టింట్లోనే ఉంటుంది."

తల తిరుగుతున్నట్టు అనిపించింది జయకి. వెంటనే బయటికి వచ్చి వాంతి చేసుకుంది. నిలుచోలేక గోడకి చేరగిలబడింది.

"ఏమయిందమ్మా!" ప్యూన్ పరిగెత్తుకు వచ్చాడు.

"రిక్షా పిలు, లక్ష్మయ్యా! ఒంట్లో బావుండలేదు. ఇంటికి వెళ్ళిపోతాను."

హెడ్‌క్లర్క్‌కి చెప్పి ఇంటికి చేరుకుంది. తల పగిలిపోతున్నట్లుంది. తడబడుతూ లోపలికి నడిచింది. లోపలి దృశ్యం చూసి నివ్వెరపోయింది.

అక్కయ్య మంచంపైన నిర్జీవంగా పడుకొని ఉంది. తల్లి పక్కన కూర్చొని ఏడుస్తోంది.

"అ...క్క..." మాట బయటికి రాలేదు.

"అనుకొన్నంత పనీ చేశావక్కా! కానీ నేనూ నీ మార్గంలోనే ప్రయాణం చేశాను. ఈ నరకం నుండి నే నెలా తప్పించుకోను? నన్ను అడ్డు ఉంచుకోక నువ్వెళ్ళిపోయావు! కానీ నా కెవ్వరూ లేరు... ఎలా, అక్కయ్యా? మగవాణ్ణి నమ్మినందుకు మన కథ లింతేనా? ఇక మారవా?

జయకి స్పృహ తప్పింది. ★